

РЕШЕНИЕ

№ 6586

гр. София, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Цветелина Георгиева

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **8088** по описа за **2023** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на директора на Регионална инспекция по околната среда и водите (РИОСВ) – С., срещу съдебно решение от 28.03.2023 г. по н.а.х.д. № 14595/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 8-ми състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № С-14-3075/29.09.2022 г., издадено от директора на РИОСВ, с което на „Топлофикация София“ ЕАД за нарушение на Част 1, т. 6 към чл. 5, ал. 1 от Наредбата за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации, на осн чл. 69 ЗООС е наложено административно наказание еднократна санкция в размер на 2 361.42 лв.

Касаторът твърди, че неправилно въззивният съд е приел, че е допуснато нарушение на процесуалните правила при издаване на НП, предвид несъставяне на АУАН. Поддържа, че производството по ангажиране на административнонаказателна отговорност по реда на чл. 69, ал. 1 от Закона за опазване на околната среда (ЗООС) е специално производство, при което не се съставя АУАН по реда на ЗАНН, като обвинението се формулира чрез съставяне на констативен протокол. Моли за отмяна на оспореното решение и потвърждаване на НП.

Ответникът – „Топлофикация София“ ЕАД, в писмен отговор и чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира разности.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба е процесуално допустима като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Касационният контрол за правилност на решението, осъществяван от административния съд, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключението на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Въз основа на представен в РИОСВ – С. и утвърден годишен доклад на „Топлофикация София“ ЕАД, обект Т. „С.“ за 2021 г. от собствени непрекъснати измервания (СНИ) на емисиите, изпускани в атмосферния въздух от Комин 3, включващ водогреен блок – водогрейни котли №№ 1, 2, 3, 4 и 6 и приложенията като неразделна част от него (Приложение А, Приложение Б, средномесечни стойности, среднодневни стойности и средночасови стойности), Протокол № 1–С–ВБ–ГД/2021 г. от 17.03.2022 г. за оценка на резултатите от проведени СНИ от Комин 3, включващ водогреен блок – водогрейни котли №№ 1, 2, 3, 4 и 6, представени в РИОСВ – С. с вх. №№ 2269/05.02.2021 г.; 4783/08.03.2021 г.; 7290/07.04.2021 г.; 9512/12.05.2021 г.; 11254/07.06.2021 г.; 13483/09.07.2021 г.; 15259/06.08.2021 г.; 17024/07.09.2021 г.; 19638/14.10.2021 г.; 21154/05.11.2021 г.; 23170/07.12.2021 г.; 308/10.01.2022 г. и утвърдени месечни доклади на „Топлофикация София“ ЕАД, обект Т. „С.“ за 2021 г. от СНИ на емисиите, изпускани в атмосферния въздух от „Комин 3, включващ водогреен блок - водогрейни котли №№ 1, 2, 3, 4 и 6“ и Протоколи №№ 1-3-С-ВБ/2021, 2-3-С-ВБ/2021, 3-3-С-ВБ/2021, 4-3-С-ВБ/2021, 5-3-С-ВБ/2021, 6-3-С-ВБ/2021, 7-3-С-ВБ/2021, 8-3-С-ВБ/2021, 9-3-С-ВБ/2021, 10-3-С-ВБ/2021, 11-3-С-ВБ/2021 и 12-3-С-ВБ/2021 г. за оценка на резултатите от проведени СНИ през 2021 г. от „Комин 3, включващ водогреен блок - водогрейни котли №№ 1, 2, 3, 4 и 6“, е установено следното:

Средномесечните стойности за периода на експлоатация по отношение на замърсителите:

за азотни оксиди – не са спазени, установени са превишения на 6 бр. средномесечни стойности, превишаващи Н. (100 mg/Nm³) през 2021 г., определени съгласно Част 1, т. б към чл. 5, ал. 1 от Наредбата за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации (обн. ДВ, бр. 2/2013 г., доп.) за следните месеци:

февруари – измерена стойност 103,945 mg/Nm³ при Н. 100 mg/Nm³;

март – измерена стойност 130,822 mg/Nm³ при Н. 100 mg/Nm³;

април – измерена стойност 118,626 mg/Nm³ при Н. 100 mg/Nm³;

октомври – измерена стойност 125,823 mg/Nm³ при Н. 100 mg/Nm³;

ноември – измерена стойност 113,03 mg/Nm³ при Н. 100 mg/Nm³;

декември – измерена стойност 118,902 mg/Nm³ при Н. 100 mg/Nm³;
за въглероден оксид – са спазени.

Среднодневните стойности по отношение на замърсителите:

за азотни оксиди – не са спазени, установени са 56 бр. превишения на среднодневни стойности, превишаващи 110% Н. (100 mg/Nm³), определени съгласно Част 1, т. 6 към чл. 5, ал. 1 от Наредбата за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации (обн. ДВ, бр. 2/2013 г., доп.);

за въглероден оксид – са спазени.

Средночасовите стойности по отношение на замърсителите:

за азотни оксиди – са спазени, 0,000% от средночасовите стойности превишават 200 % от Н. (100 mg/Nm³) при допустими 5%;

за въглероден оксид – са спазени, 0,000% от средночасовите стойности превишават 200% от Н. (100 mg/Nm³) при допустими 5%.

На основание констативен протокол № 22/31.03.2022 г. е изготвено предложение по чл. 69а, ал. 1, т. 4 ЗООС за налагане на еднократна санкция в размер на 2 361,42 лв. за наднормено съдържание на азотни оксиди в емисиите на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от „Комин 3, включващ водогреен блок – водогрейни котли №№ 1, 2, 3, 4 и 6“ по представените в РИОСВ – С. и утвърдени годишен и месечни доклади от СНИ за 2021 г.

Административнонаказващият орган е приел, че измереното превишение съставлява нарушение на чл. 69, ал. 1 ЗООС и въз основа на така съставения констативен протокол и предложение по чл. 69а ЗООС е издал обжалваното НП.

За да отмени обжалваното НП въззивният съд е приел, че административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, като е издал НП без да е съставен АУАН, по арг. на чл. 36, ал. 1 ЗАНН.

Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства.

Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, но неправилно.

Изводите на въззивния съд са в нарушение на материалния закон. НП е издадено за нарушение по чл. 69, ал. 1 ЗООС. Съгласно чл. 69а, ал. 1 ЗООС в случаите по чл. 69, ал. 1 министърът на околната среда и водите или оправомощено от него лице налага санкция въз основа на изчерпателно изброени в четири точки документи, сред които не е посочен АУАН. Съобразно чл. 69, ал. 8 ЗООС видът, размерът и редът за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения се уреждат с наредба на Министерския съвет. Към момента на извършване на нарушението – периода от 01.01.2021 г. до 31.12.2021 г., приложима е Наредба за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения (ДВ, бр. 70/2011 г.), чл. 1, чл. 5 и чл. 19 от която не въвеждат изискване за съставяне на АУАН.

От направения анализ следва, че нормата на чл. 69а, ал. 1, т. 1 – 4 ЗООС е специална спрямо нормата на чл. 36, ал. 1 ЗАНН, въвеждаща задължение административнонаказвателното производство да се образува със съставяне на АУАН. Предвид изложеното, няма нормативно изискване за съставяне на АУАН при

нарушения по чл. 69, ал. 1 ЗООС. Несъставянето на АУАН не просто не е съществено процесуално нарушение, а въобще не е нарушение на процедурните правила. Съгласно чл. 69, ал. 2 от ЗООС санкциите по ал. 1 (при увреждане или замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения) се налагат с наказателно постановление от министъра на околната среда и водите или от оправомощени от него лица. Алинея 8 на същия член препраща по отношение не само на вида и размера на санкциите, но и по отношение на реда за тяхното налагане към подзаконов акт - наредба на Министерския съвет. Такава е цитираната по-горе наредба, в която не е предвидено съставяне на АУАН. При това положение нормите на Закона за административните нарушения и наказания остават неприложими за фазата на образуване на административно - наказателното производство. Единствено разпоредбата на чл. 69, ал. 4 от ЗООС препраща към ЗАНН, но само относно реда за обжалване на вече издаденото наказателно постановление.

Следователно, в разглежданият случай, за законосъобразността на проведеното производство по налагане на санкции са приложими горесцитираните специални правила, които изключват приложението на съответните общи норми, предвидени в ЗАНН. Съобразно тези специални правила, в производството по налагане на процесната санкция не са допуснати съществени процесуални нарушения. В случая става въпрос за специфична процедура, при която не се съставя АУАН по реда на ЗАНН, а констативен протокол въз основа на протоколите от проверка и анализ, на база на които се изготвя предложение до директора на РИОСВ – С., въз основа на което се издава НП. Това изключение от общото правило за образуване на административнонаказателно производство въз основа на акт по реда на чл. 36 и сл. ЗАНН е при установено увеличаване на увреждането или замърсяването на околната среда или неспазване на емисионни норми и ограничения. Следователно, при констатиране на този вид нарушения от компетентния орган е възможно да протече това особено производство по реда на ЗООС.

С оглед на гореизложеното, като е приел, че е налице съществено процесуално нарушение и не се е произнесъл по отношение на всички въпроси, свързани с главния предмет на доказване, въззивният съд е постановил неправилен съдебен акт. С оглед забраната за нови фактически установявания, касационната инстанция не може да се произнесе с решение по съществуващото на спора, защото това би довело до ограничаване правото на защита на посочения за нарушител и би го лишило от една съдебна инстанция, което е недопустимо. Решението следва да се отмени и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на същия съд за произнасяне по съществуващото на спора.

По претенциите на страните за разноски, в т.ч. и за настоящата инстанция, съгласно чл. 226, ал. 3 АПК, следва да се произнесе въззивният съд при новото разглеждане на делото.

По изложените съображения и на основание чл. 222, ал. 2 и чл. 224 АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, IV касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ съдебно решение от 28.03.2023 г. по н.а.х.д. № 14595/2023 г. по описа на СРС, НО, 8-ми състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: